

[Aksel Larsen.]

Der er en Bemærkning i Ministerens Fremsettelsestale, som jeg i øvrigt ønsker at understrege. Det er Bemærkningen om, hvad Landbrugsordningerne i 1946 har kostet. Efter Ministerens Fremsettelsestale er der sparet i alt 31 Mill. Kr., man har haft 31 Mill. Kr. mindre i Udgift, end man havde beregnet. Jeg ønsker at understrege dette. Det vil sige, at man med Urette har opkrævet disse 31 Mill. Kr. i Skat. Vi fik paalagt nogle indirekte Skatter til Dækning af Landbrugsordningernes Udgifter, men de blev paalagt konkret til Dækning af disse Udgifter, og saa viser det sig, at man lystigt har opkrævet disse Skatter, selv om man ikke havde Brug for Pengene.

Hvad selve Lovforslagets Udformning angaar, faar jeg det ud af det, at Landbrugerne skal sikres Afregning efter de gennemsnitlige Eksportpriser. I den Forbindelse vil jeg ligesom et Par andre af de ærede Ordførere anholde Formuleringen af § 3; jeg tror, den er noget uklær, selv om jeg ved at konsultere Landbrugsministeren er blevet klar over, hvad Meningen er med den. Jeg henstiller, at man faar den formuleret noget mere klart.

Dette med de gennemsnitlige Eksportpriser er noget højest ubestemt, noget højest vilkaarligt. Det er allerede strejft, men jeg skal nævne det igen, at vi har en Handelsaftale med Finland, som betaler os en kolossal Pris for Smør — det er vist 8 Kr. pr. kg —, men til Gengæld betaler vi Finland en Overpris paa Tømmer. Det vilde være fuldkommen urimeligt, om denne finske Overpris paa Smør skulde indgaa i Beregningen af Gennemsnitseksporthavet, saaledes at Byggeriet herhjemme blev fordyret, at man faktisk paalagde Byggeriet en Skat for at sætte Priserne paa Landbrugsprodukter i Vejret. Det ærede Medlem Hr. Chr. R. Christensen talte om, at det var forkert at lægge Byrderne paa Landbruget, man maatte lægge Byrderne paa Staten. Ja, men det er da i hvert Fald ogsaa forkert at lægge Byrderne paa Byggeriet, for at der kan beregnes en højere Gennemsnitseksporthavet. Handelsaftalerne med Udlandet plejer jo at være gensidige; jeg kender kun eet Eksempel paa Handelsaftaler med Udlandet, som ikke er gensidige, det er Englandsaftalen — maaske er der andre, men saa kender jeg dem ikke. Som sagt, Handelsaftaler plejer at være gensidige, det Forhold maa man tage Hensyn til, og derfor kommer Staten til at føre disse Handelsforhandlinger. Jeg tror ikke, det er heldigt at overlade det til det enkelte Erhverv selv at føre Forhandlingerne; det maa

være saadan, at hvis man bliver enig om en højere gensidig Overpris, kan den ikke uden videre komme det paagældende Erhverv til gode. Hvad den Overpris, Finland betaler for Smør, angaar, synes jeg, det er klart, at det ikke kan være berettiget at anvende den til at sætte den beregnede Gennemsnitseksporthavet i Vejret. For at forebygge Misforstaaelse vil jeg sige, at jeg mener naturligvis, disse Betragtninger ikke blot skal have Gyldighed med Hensyn til Landbrugseksporten, men de maa være gyldige med Hensyn til Eksport i al Almindelighed.

Ministeren siger, at han anser det egentlig for uheldigt med Statstilskudsordninger; for et sundt Eksporterhvervs Økonomi, siger Ministeren, maa det være saadan, at Erhvervet maa klare sig med den Pris, Udlandet vil betale for Varerne, og yderligere mener Ministeren, at det maa være den Pris, Udlandet vil betale, der skal regulere Produktionen af Eksportvarer. Ja, det er Synspunkter, man fremhæver saa stærkt nu. I Fjor, da Gennemsnitsprisen for Landbrugets Eksportvarer var lav, kom man ikke og sagde, at nu skulde Landbruget have Verdensmarkedets Pris; nej, da sagde man: Nu skal Landbruget have mere end Gennemsnittet af Eksportpriserne, og det skal Staten, det skal Skatteyderne betale. Nu da vi paa Grund af, at Prisaftalen med England er udløbet, kommer ud for, at Eksportpriserne gennemsnitligt ligger højere, siger man pludseligt: Nu er det Gennemsnittet af Eksportpriserne, vi skal have, nu skal Prisen ikke fastsættes af Staten eller af Lovgivningsmagten.

Jeg synes, at Landbruget — og Landbrugsministeren ogsaa — maa se at finde ud af, om man vil blæse eller have Mel i Munden. Man kan ikke, naar Eksportprisen er lav, sige: Nu skal der ydes Statstilskud, for nu er Prisen for lav — men naar Eksportprisen er høj sige: Nu vil vi have Eksportprisen ogsaa for det, der sælges paa Hjemmemarkedet, og vi vil ikke have Staten til at forhindre det. Naar Staten paa andre Omraader bekyrmer sig om Prisdannelsen og for, hvad der er en rigtig og rimelig Pris, vil det være rigtigt, at den ogsaa gør det med Hensyn til Priserne paa Landbrugsprodukter, og derfor kan vi ikke ubetinget give Tilsgagn om at medvirke til Lovforslagets Fremme med den Formulering, det har nu.

Der er noget i Lovforslaget, vi naturligvis ubetinget er Tilhængere af, nemlig at Priserne paa disse Landbrugsprodukter paa Hjemmemarkedet ikke skal sættes i Vejret. Vi kan imidlertid ikke erklære os for Tilhængere af det med den Motivering, Ministe-